

POROČILO Bruneck

Prvo nedeljo tega februarja je Gašper odpeljal v Bruneck tudi Boruta in mene. Tam se je, kot se ve, dogajal lavinski tečaj in IRO lavinski izpiti. Tečaj so vodili inštruktorji iz I, A in SLO, na izpitu pa so pravico delili sodniki iz Avstrije, Nemčije in naša primorska Jerneja.

Tečaj je potekal ustaljeno; sam sem imel skupino C in CR, stažiral pa je v njej tudi perspektivni Gašper. Borut je bil v lingvističnem razredu Italijanov, kjer je deklasiral celo razredno skupnost in so ga zato iz vrtca prestavili na fakulteto.

Izpiti IRO so bili na vpogled bolj vznemirljivi. Delali (in naredili) smo vso paleto: Borut A, Gašper B in jaz C. Iz discipline »iskanja«, pa tudi ostalih snežnih »priteklin« so bile prejete točke le toliko pod vrhom, da so si sodniki ohranjali ugled. Povsem nekaj drugega (pa je seveda z izjemo zopet- Boruta) bila poslušnost, **kraljevska disciplina reševanja iz plazov**. Z Gašperjem sva tu prikazala nekaj specifike, zlasti (po pripovedovanju menda jaz), ker naj bi nekatere stvari pozabljal, nekatere pa se mi naj ne bi zdele pomembne. No, Gašper ve svoje, jaz pa le, da mi je nemški sodnik na kraju rekel, da se je rajši osredotočil na delo psa, meni pa dal 37 »sicialnih« pik. (To je vsekakor napredek v IRO terminologiji in napredek v humanitarni dejavnosti reševanja iz plazov sploh.)

V Ljubljani, 14. februarja 2010-02-14 - frenk